

BOHOSLUŽBY 4. 4. 2021 (VELIKONOČNÍ NEDĚLE)

Velikonoční evangelium: Marek 16,1-16

Když uplynula sobota, Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova, a Salome nakoupily vonné masti, aby ho šly pomazat. ² Brzy ráno prvního dne po sobotě, sotva vyšlo slunce, šly k hrobu. ³ Říkaly si mezi sebou: „Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobu?“ ⁴ Ale když vzhledly, viděly, že kámen je odvalen; a byl velmi veliký. ⁵ Vstoupily do hrobu a uviděly mládence, který seděl po pravé straně a měl na sobě bílé roucho; i zděsily se. ⁶ Řekl jim: „Neděste se! Hledáte Ježíše, toho Nazaretského, který byl ukřižován. Byl vzkříšen, není zde. Hle, místo, kam ho položily. ⁷ Ale jděte, řekněte učedníkům, zvláště Petrovi: „Jde před vámi do Galileje; tam ho spatříte, jak vám řekl.““ ⁸ Ženy šly a utíkaly od hrobu, protože na ně padla hrůza a úžas. A nikomu nic neřekly, neboť se bály. ⁹ Když Ježíš ráno prvního dne po sobotě vstal, zjevil se nejprve Marii z Magdaly, z níž kdysi vyhnal sedm démonů. ¹⁰ Ona to šla oznámit těm, kteří bývali s ním a nyní truchlili a plakali. ¹¹ Ti, když uslyšeli, že žije a že se jí ukázal, nevěřili. ¹² Potom se zjevil v jiné podobě dvěma z nich cestou, když šli na venkov. ¹³ Ti to šli oznámit ostatním; ale ani těm nevěřili. ¹⁴ Konečně se zjevil samým jedenácti, když byli u stolu; káral jejich nevěru a tvrdost srdce, poněvadž nevěřili těm, kteří ho viděli vzkříšeného. ¹⁵ A řekl jim: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. ¹⁶ Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen.“

341

1. Veleben Bůh bud', jeho čin, oslaven bud' i jeho vykoupil nás již ze všech vin. Halelujah, halelujah, halelujah.
2. Třetí když probouzel se den, odvalen kámen, vyšel ven, budiž on za to veleben. Halelujah, halelujah, halelujah.
3. Z hrobu pak anděl zvěstoval: „Není tu ten, jenž z mrtvých vstal, aby nad vámi kraloval.“ Halelujah, halelujah, halelujah.
4. Vítězně vyšel jako Pán, hrobem on zůstal nespoután, místo je prázdné, kam byl dán! Halelujah, halelujah, halelujah.
5. Prosíme tebe, Kriste náš, který smrt naši dobře znáš, budiž i nás všech Mesiáš. Halelujah, halelujah, halelujah.
6. Vzkříšením život nám chceš dát, od tebe máme nový šat. Proto již chceme zajásat: Halelujah, halelujah, halelujah.

333

1. Bůh náš všemohoucí vstal z mrtvých, žádoucí, chvalme Boha s veselím, tot' nám všem Písmo velí. Pane, smiluj se!
2. Jezu Kriste, vstal jsi, nám tím příklad dal jsi, že nám z mrtvých vstáti, s Bohem přebývati. Pane, smiluj se!
3. Ó Králi nebeský, uslyš svůj lid zemský, zbaviž nás všeho zlého i d'ábla přezlostného. Pane, smiluj se!
4. Uslyš naše hlasy, dej pokojné časy, Jezu Kriste, Králi, at' tě tvůj lid chválí. Pane, smiluj se!

665

- Už svitlo jitro nedělní a už je bílý den.
/: Pojd'te se na to podívat, kámen je odvalen :/
2. Marie očím nevěří, zdá se jí to jak sen:
/: u hrobu vidí anděly a kámen odvalen. :/
3. „Pán Ježíš dávno z hrobu vstal, my jsme tu zbyli jen.“
/: A řekli jí at' pohledí. že kámen odvalen. :/
4. Když to pak všechněm říkala, tu Petr vyběh' ven
/: a spatřil též, že Pán je živ a kámen odvalen. :/
5. Ó živý Pane Ježíši, i my ti děkujem,
/: že mocí tvou smí hrob nás všech mít kámen odvalen. :/

346

1. Bud' tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal! Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!
Jasný jako plamen anděl sestoupil, odvalen je kámen, prázdný hrob tu zbyl.
Bud' tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal! Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!
2. Tot' on, tot' Ježíš, jež jsi spatřit chtěl, nepochybuješ, věř již! Živ je Spasitel.
Vzchop se, stádce malé, v boje pomezí heslem tvým bud' stále: Kristus vítězí!
Bud' tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal! Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!
3. On, kníže míru na věky je živ; silnou má teď víru ten, kdo bál se dřív.
Vítězem se stává, kdo zde trpěl s ním. Život v něm i sláva, nic se nebojím.
Bud' tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal! Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!

Svítá 324

1. Šly zrána ke hrobu Marie Magdaléna a matka Jakuba a ještě jedna žena
sobě pro útěchu, mrtvému na památku šly zrána ke hrobu dva dny po Velkém Pátku.
2. Šly z rána ke hrobu, sotva se rozednilo, oživit vzpomínku, namazat mrtvé tělo,
balzámem zpomalit zánik a zapomnění, na chvíli podržet, co bylo a co není.
3. Šly zrána ke hrobu a hrob byl otevřený, tak dovnitř vstoupily zmíněné již tři ženy,
kam jen se poděl ten, za nějž šly držet smutek, chtěly mu prokázat poslední dobrý skutek.
4. A když si říkaly, že to snad není k víře, bázeň na ně padla jak kdysi na pastýře,
dva muži stáli tu, šat sněhobílý měli a světlo svítilo, až oči přecházely.
5. Tu ženy poklekly, sklonily tváře k zemi a muži řekli jim: zbytečně mezi těmi,
co v prach se navrací, hledáte Pána svého, hroby jsou pro mrtvé, ale ne pro živého.
6. Vzpomeňte, co slíbil, váš mistr Ježíš živý a znovu čekejte veliké boží divy,
k čemu jsou balzámy, hroby a mauzolea, když je dnes před námi svátek vzkříšení těla?

660

1. Bud' Bohu všechna chvála, čest a požehnání,
že uslyšet jsme mohli zvěst o zmrtvýchvstání.
A úsvitu ještě ztemnělé velikonoční neděle hrob
životu je dán, když vyšel z něj náš Pán.
2. A od té chvíle život ten už nepřestává.
I ve tmách vzchází každý den Otcova sláva.
Hle, vzkvétá znovu planý fík a vždycky nový učedník
se k církvi přidává, když Krista vyznává.
3. Království Boží víc a víc k nám všem se blíží.
Když on vstal z mrtvých, pak už nic nám neublíží.
Jen jemu důvěru dejme a v jeho slibech doufejme,
vždyť slabost naši zná moc jeho vítězná.